Bregat en mil i una batalles

El tècnic arriba al capdavant d'un equip de segona A després d'haver superat la cara més crua del futbol regional

Pep Arau i Òscar Sierra, jugadors seus al Figueres i al Terrassa, expliquen com és com a tècnic

Miquel Olmo, en un partit amb el Terrassa a Can Peixauet Foto: MANEL LLADÓ.

El futbol corre per les venes de Miquel Olmo (Terrassa, 1966). Una passió sobreposada a les inclemències del destí que l'ha portat a viure sovint la cara més crua del futbol modest. “Sóc un privilegiat”, s'afanya a dir el tècnic cada vegada que li pregunten pel seu càrrec actual, al capdavant d'un equip de segona A. I ho pot ben dir ja que en el currículum del nou tècnic del Sabadell hi ha l'última temporada de la UE Figueres abans de l'arribada de Flix, la banqueta de la UE Castelldefels quan competia contra el Miapuesta al Baix Llobregat, i el tancament al vestidor dels seus jugadors per impagaments a Terrassa. Entre aquests conflictes ha emergit la figura de l'entrenador que, com a mànager, va fer renéixer el Terrassa Olímpica 2010 en uns intents infructuosos per tornar-lo a la segona B i ara al capdavant d'un conjunt arlequinat on l'aigua també baixa esvalotada.

“És un malalt del futbol”, afirma Pep Arau, exfutbolista que va coincidir amb Olmo en la temporada 2005/06 al Figueres, i al Terrassa en les temporades 2010/11 i 2011/12. “És un entrenador molt i molt de futbol. Quan acaba dóna 200 voltes al partit, dilluns ja té el vídeo de les errades de l'equip i dimecres ja té preparat l'informe detallat del rival i dels jugadors”, hi afegeix el lateral retirat fa dues temporades i que ara exerceix de màxim responsable en tasques de scouting a Catalunya per al Betis. “Com a persona és un 10. Per mi és un dels millors entrenadors, si no el millor, que he tingut mai”, afirma Òscar Sierra, lateral del Prat i exjugador del Terrassa en l'etapa a segona B. A Terrassa, la seva ciutat natal, Olmo va viure un dels episodis més tristos de la història del futbol català. “El Terrassa no ens pagava, ens prometien setmana rere setmana que ho farien i vam decidir tancar-nos al vestidor”, relata Sierra. “Ell va arribar amb la lliga començada [substituint José Luis García] i va ser com un pare per a tots nosaltres”, hi afegeix Òscar Sierra.ResultatsTot i la bona reputació dins del futbol català que té el tècnic, Olmo no ha estat un entrenador prolífic quant a resultats. “Amb el Figueres teníem un pressupost de mitja taula i vam començar la temporada com un tret [en la jornada 17 l'equip era quart classificat]. Després van marxar alguns jugadors i ho vam notar [van acabar la lliga a un punt del descens]”, explica Arau: “Crec que ha tingut molta mala sort pel que fa als resultats. Si no, seria un dels tècnics més consagrats de la segona divisió B.” Olmo va fer d'entrenador, director esportiu i encarregat del futbol base al Terrassa, ja Olímpica 2010, després dels tristos fets al vestidor. Allà va intentar formar un equip per tornar a fer el salt a la segona B. “Érem molts jugadors nous i a sobre vam tenir moltíssimes lesions”, afirma l'exjugador olotí: “La temporada següent una gran part del bloc va renovar i vam passar moltes jornades en els llocs de promoció d'ascens, excepte en la part final, la important, per capricis del futbol.”Caràcter“Té molt caràcter però hi entén, de futbol. No li puc retreure res quan he coincidit amb ell”, diu Òscar Sierra. “Jo li tinc una estima especial. Sempre m'ha valorat molt”, diu Pep Arau.

Publicat a:
-El 9 Esportiu. Nacional 11-12-2013 Pàgina 14

Font del document:
http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/700552-bregat-en-mil-i-una-batalles.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El%20Punt%20Avui